உ

கடவுள் துணை.

நமச்சிவாயமாலை.

சென்னை.

ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922,

37

உ

சிவமயம்,

நமசிவாயமாலை.

காப்பு.

மந்திரநமச்சிவாய மாலைநான்செப்புதற்குக்
சந்தவேடனுக்குமூத்த கணபதிகாப்புதானே

அருமறையயனுமாலும் அமரருமுனிவர் தாமும், முறை
முறைவணங்கியேத்தும் முதல்வனேநமச்சிவாயம். 1

ஆதியாய்வேதநான்காய் அடிமுடி தெரியாவண்ணஞ்,
சோதியாய்நிறைவாய்நின்ற துணைவனேநமச்சிவாயம். 2

இணையடி தேடிக்காணு எழுலசளந்தமாயன், கயணைதா
வெயினைமுன்றெய்த கடவுளேநமச்சிவாயம். 3

ஈட்டிய பொருள்போலுன்றன் இணையடிபணிவார்தன்
பம, வாட்டியசம்பொன்மேனி வள்ளலேநமச்சிவாயம். 4

உமையொருபாகம் வைத்த உம்பர்கடம்பிரானே, அமை
தருமணியேமூத்த அண்ணலேநமச்சிவாயம். 5

ஊனுமாயுயிருமாகி உள்ளுமாப்புறமுமாகித், தானுவாய்ச்
சகத்துக்கெல்லாந் தந்தையாநமச்சிவாயம். 6

எழுபிறப்பதனுள் மாழ்கும் என்னுயிர்க்கிறங்கிவந்து, பழு
தறவாண்டு கொள்ளும் பரமனேநமச்சிவாயம். 7

ஏடவிழ்கோதைமாதர் இளமுலைமயக்கப் பட்டு, நீடுதலொ
ழிக்கவல்ல நிமலநான்நமச்சிவாயம். 8

ஐயமேற்றுண்டாய்பாதம் அன்பிலேன் றலைமேல்வைத்த,
செய்யனைவானோர்போற்றுந் தேவனேநமச்சிவாயய. 9

ஒன்பதுவாயிற்கூட்டில் ஒதுங்குயிருய்யும்வண்ணம், பொ
ன்பொதிமலர்தாள்காட்டும் புனிதனே நமச்சிவாயம், 10

ஓமெனுமெழுத்தினுள்ளே ஒளியதாய்விலங்குகின்ற, வாம
னே கருணைநல்கும் வள்ளலேநமச்சிவாயம். 11

ஔவியம் பேசாவண்ணம் அடிமையைத் தடுத்தாட்கொள்
ளுநர், திவ்வியமணியேமுத்தே தேவனேநமச்சிவாயம். 12

அக்கினைப் பூண்டுகொண்டே அரியவெண்ணீறு பூசுஞ்,
சொக்கனே சொக்கர்மேனித்தூயனேநமச்சிவாயம், 13

கம்பமார் களிறுரித் தாகச்சியோகம்பாசெம்பொன், அம்
பலத்தாடுகின்ற அண்ணலேநமச்சிவாயம். 14

நகரம்போல் வளைநதுழன்று நாயினே உனுவுதேடும், பக
ரோணுவின்னநீர்க்கும்பரமனேநமச்சிவாயம். 15

சத்தியம்சிவமுமாகித் தாணுவாய்ச்சகத்துக்கெல்லா முத்
யேயளிப்பாயாதி முதல்வனே நமச்சிவாயம். 16

ஞமனுடனிந்திரந்தும் காரணற் காரணற்குஞ், சமனுற
முதலாய்நின்ற தாணுவே நமச்சிவாயம். 17

இடவிய கபாலமேந்தி ஏழிரண்டுலக மெல்லாந், தடவியுங்
காணவொண்ணுச் சங்காரநமச்சிவாயம். 18

இணங்கிய கமலப்பொற்றுள் இருவருமேத்திநின்று. வண
ங்கவம்பலத்துளாடும்வானவாநமச்சிவாயம். 19

கண்டமிழ் முனிவன்றன்னைச் சமமுறக்கென்பாலேவும்,
அண்டரோடயன்மால்காணு ஆதியேநமச்சிவாயம். 20

நஞ்சணி கண்டத்தானே நதிமதிச்சடையினாலே, கொஞ்சு
பச்சிளபபெண் பாகங்கொண்டவா நமச்சிவாயம். 21

பண்டுலகளந்தமாலும் பங்கயத்தயனுந் தேடிக், கொண்டு
சென்றறியவொண்ணாக் குறவனே நமச்சிவாயம். 22

மங்கையோர் பாகம்வைத்துவளர் பிறைமுடிமேல் வைத்து
ச், செங்கையின் மழுமான் வைத்தேதேவனே நமச்சிவாயம். 23

இயக்கரு முனிவர்தாமும் இருகரங்குவித்து நின்று,விய
க்கவம் பலத்திலாடும்விமனே நமச்சிவாயம். 24

அரகரசிவனேயென்றும் அம்பலத்தாடியென்றும், பரவு
வார்துயரந்தீர்க்கும் பரமனே நமச்சிவாயம். 25

இலவிதழ்மடவார்தங்கள் ஏவலுக்குரியனாகி, அலமரு மெ
ன்னையாண்ட அமலனே நமச்சிவாயம். 26

வளமுறு மங்கை தன்னை மற்றிடப் பாகம்வைத்தே, ஒளி
மதிக்கீற்றைச்சூடும்ஒருவனே நமச்சிவாயம். 27

அழகியமுருகனுங்கோராறு மாமுகமுங்கூர்மைபழகியவே
ழமிந்த பரமனே நமச்சிவாயம். 28

இளமையு மூப்புமில்லா இறைவனே யெம்பிரானே, வள
மையாங் கருணை மோனவள்ளலே நமச்சிவாயம். 29

அறவனேபாதந்தேடி அன்றிருவோருங்காணா, இறைவ
னேயெனனைக்கார்க்கும் ஈசனே நமச்சிவாயம். 30

அனந்தவின்ருள்போற்றி அருச்சிக்குமடியார் தங்கள், இ
னந்தனிலென்னைவைப்பாய் ஈசனே நமச்சிவாயம், 31

கரியுரியதனைப்போர்த்துக் கபாலமுங்கையிலேந்தித், திரி
புரதகனஞ்செய்ய தேவனே நமச்சிவாயம். 32

காலனையுதைத்தகாலா காமனையெரித்தகண்ணா பாலனைக்
கரியதாக்கும் பரமனே நமச்சிவாயம். 33

கிளி மொழிகிடைநேர் செவ்வாய் கௌரியைப்பாகம்வை
த்த, ஒளிமதிச்சடையினானே யொருவனே நமச்சிவாயம். 34

நீண்டுவெற்பெடுத்த வீரக்கேடிலாவரக்கன்றன்னை, மா
ணடுகவிரலாலூன்றும்வள்ளலே நமச்சிவாயம். 35

குழைதுமி ழருக்கண்ணாள் கோதையைப் பிரிந்தபோது,
பிழை செயுமதனைக் காய்ந்த பிஞ்ஞகா நமச்சிவாயம். 36

கூவிளமறுகுதும்பை கொன்றைவெள் ளெருக்கூமத்தை,
மேலியசடையினானே வித்தகாநமச்சிவாயம். 37

கங்கையைச் சடைமேல் வைத்துக் கௌரியைப் பாகம்
வைத்த, அங்கணாநீதியோசொல் ஐயனே நமச்சிவாயம். 38

பசுவன் வணங்கிக்கண்ணாங்கேழ்கிளர்கஞ்சஞ்சுட்ட, ஆதி
பிலாழியீந்த அறவனே நமச்சிவாயம். 39

கைச்சிலைமேருவாக கரியமால் பகழியாக, உச்சிதப்!புவித்
தேரூரும் ஒருவனே நமச்சிவாயம். 40

கொற்றவன் றனக்குமுன்னே குதிரையிலேறிக்காட்டிப்,
பொற்றுகில் கோலாம்கொள்ளும் பூரணா நமச்சிவாயம். 41

கோணமாமலையில்வாழுங்கோ திலாவாதியேநீ, ஆணல்லை
பெண்ணுமல்லை அத்தனே நமச்சிவாயம். 42

சந்திரன் விளங்குஞ்சென்னித் தலைவனே தம்பிரானே,
இந்திரனிமையோர் போற்றும் இறைவனே நமச்சிவாயம். 43

சாந்தணிமுலையாடன்னைத் தன்புலனெப்பேர்மாற்றி, எம்
செஞ் சடையெம்மானே இறைவனே நமச்சிவாயம். 44

சிரமதுகைகயிலேந்திச் சிரியமுனிவர்தங்கள், விறகினையழி
த்தமேரு வில்லியே நமச்சிவாளம் 45

சீதளகமலவாவித திருநாவலூரன்றன்னைச், சாதனங்கா
ட்டியாண்ட தாணுவே நமச்சிவாயம். 46

சுத்தவெண்ணீறு பூசிச்சு லயிநடனமாடும், அத்தையோயா
ரூர்வாழும் அண்ணலே நமச்சிவாயம். 47

சூரியன்றயரந்தீர்ந்தாய்தோன்றி முப்புறத்தைச்சுட்டாய்,
ஆரிய வெள்ளிவெற்பின் அத்தனேநமச்சிவாயம் 48

செஞ்சுலைக்கையிலேந்திச் சிரித்துமுப்புரமெரித்தாய், கஞ்
சமென்றனை யடைந்தேன் தாணுவே நமச்சிவாயம். 49

சேகனவடியாரோடு திருப்பெருந் துறைமேய்வகது, வாத
ஊரசைமுன்னுடன் வாதனேநமச்சிவாயம். 50

சைவனே பைம்புலன் கடமை மனஞ்சாரவண்ணங்
சைவரமருளவேண்டுங் கடவுளேநமச்சிவாயம். 61

சொரிமலர்க்கொன்றை தும்பைசொல்லிய வறுடிதாளி,
விரிமலர்ச்சடையாய்வெள்ளி வெற்பனே நமச்சிவாயம். 5ℓ

சோலைசூழாலவாயிற் சோதியேநமனைவாய்க்கப் பாலருவ யினர்க்காப் பரிந்தருநமச்சிவாயம். 53

தந்தையுந் தாயு மில்லாத் தாணுவே பாண்பெண்ணல்லாய், இத்திர னயன்மால்போற்றும்இறைவனேநமசிவாயம். 54

தாதவிழ் கொன்றை தும்பைசங் கொடுதலையுங் கொண்ட, நாதனே வேதமோது நண்பனே நமச்சிவாயம். 55

திரிரை மெரித்தமூர்த்தி தென்னவன் முன்னே மூன்னாள், நரிதனைப் பரியதற்கு நமபனே நமச்சிவாயம். 56

தீதிலாவாதவீரர் செங்கைகண்டுளமகிழ்ந்த, நாதனேபரனேவானோர் நண்பனேநமச்சிவாயம். 57

துணைவனே யன்பர் தங்கள் றுண்பறுத் தருளுமூர்த்தி, பணைமுலை யுமையாள்பாகா பரமனே நமச்சிவாயம். 58

தூதுசுந்தாற்காச் சென்றசோலை சூழாரூரையா ஆதியேபரனேவெள்ளிபசலனேநமச்சிவாயம். 59

தென்னவனுகக்கூடல் சேர்ந்து செங்கோல்செலுத்தி, அந்
நகர்தன்னையாண்ட அமலனே நமச்சிவாயம். 60

தேடியே யிருவர்காணுத்திருவடி மனத்துள்யாரும், நாடி
நாடியேவணங்கநின்ற நமலனேநமசிவாயா. 61

சையலோர்பாகம்வைத்துச் சடையிலேகங்கைவைத்த, ஐய
னேயாரூரவாழும் அண்ணலேநமச்சிவாயம். 62

தொல்லுல கெல்லாம்போற்றுஞ் சோதியேசூலபாணி, வி
ல்லென மேருவாங்கும் வித்தகாநமச்சிவாயம். 63

தோத்திறஞ் செய்யுமாற்குச் சடரொளியாழியீந்த, அத்த
னேயடியாரன்பிற்களிபனே நமச்சிவாயம். 64

நஞ்சினையறிந்திமாயனுன் முகன் முதலோர் நாணஅஞ்செ
ழுத்துருவமான அத்தனேநமச்சிவாயம். 65

நாரணன் முதலோரிந்திரன் நாடிவணங்கிநின்றே, ஆரண
மோதுகின்ற ஆதியேநமச்சிவாயம். 66

கற்பவர்நெறியைநோக்கி நெஞ்சைவிட்டகலாதானே, நிற்
பனைகடந்தசோதிக்கடவுளே நமச்சிவாயம். 67

நீறணிமேனியானே நிமலனேயமரர்கோவே, ஆ
றணிசடையினானே அண்ணலேநமச்சிவாயம். 68

நுண்ணிடைமாதுபாகா நோக்குவர்தம்மைநோக்
குங், கண்ணுதச் பரனே யெங்கள் கடவுளே நமச்சி
வாயம். 69

நூபுறபதமாதோடு நவலருஞ் சபையிலாடும்,
மாபுரத்தவர்கள்காவலானவாநமச்சிவாயம். 70

நெஞ்சகமலரிலுன்னை நினைபவ நினைந்தபேருக்,
கஞ்சலென்றருளிச்செய்யும் அண்ணலேநமச்சிவாயம்.

நேத்திரந்தன்னாள்வேளை நெருப்பெழச்சுட்டுவிட்
டால், சாத்திரமுனிவோர்போற்றுந் தாணுவேநமச்சி
வாயம். 72

நைந்துனை நினைப்பார்பாசம் நாசமதாகசிமிற்பா
ய், பைந்தொடிபாசங்கொண்டபரமனேநமச்சிவாயம்.

நொந்தவரிளைத்தோர் தம்மை நொடியளவினில்
வாழ்விக்கும், கந்தரங்கறுத்தமூர்த்தி கடவுளேநமச்சி
வாயம். 74

கோக்கமுன்றுடையாயென்னைநோக்கியேதுரியா
தீத்த, தூக்கத்தில்வைப்பதென்றோ சொல்லுவாய்நம
ச்சிவாயம். 75

நவ்வியை யேந்துங்கையாய் நயமுடனடியார்தங்கள், வெவ்வினை யெல்லாந்தீர்க்கும் விமலனேநமச்சிவாயம். 76

பத்தார்ப் பணிவார்தம்மைப்பதங் கொடுத்தாளுமையா, சுத்தனே வேதஞ்சொன்ன துணைவனேநமச்சிவாயம். 77

பாடுவார் மூவர்தம்மைப் பதங்கொடுத்தாண்டமூர்த்தி, தேடுவார்தேடுகின்ற செம்பொன்னே நமச்சிவாயம். 78

பிறையணி சடையினானே பிஞ்ஞகாவடியார்களெல்லாம், குறைவறவாழ்வளிக்குங் கொற்றவா நமச்சிவாயம். 79

பீடுறப்பூசிப்பார்தம் பெறுவினையறுக்குமூர்த்தி, ஆடல்சேரெறுதிலேறு அண்ணலேநமச்சிவாயம். 80

புகலருங் கல்லாலன்பு பூண்டெறிசாக்கியர்க்குத், தகவுறமுத்திநல்குந் தாணுவே நமச்சிவாயம். 81

பூசுவெண்ணீருபொங்க பொருவிலா வம்மைகாண, நேசமோடாலங்காட்டில் நிருத்தஞ்செய் நமச்சிவாயம் 82

பெண்ணமுதனையார்நாளும் பெட்புறுவவனைவுந் தூசும், எண்ணுறு பலியாகக்கொண்ட இறைவனேநம ச்சிவாயம். 83

பேயுடன்காட்டிலாடும் பிஞ்ஞகாபெரியோர்தங் மள், தூபநன்மனத்துள்ளானசுத்தனேநமச்சிவாயம்.

பைபர வணைபிற்றுஞ்சும் பாரளந்தோர்க்குப் பாதி, ஜெய்பளித் தருள்கூர்ந்திட்ட விண்ணவாநமச் சிவாயம். 85

பொசியுறுதேப்பூஞ் சோலைப் புகலிவாழ்பிள்ளை யார்க்கு, சதிபொளிர்முத்தின்பந்தா தந்தவாநமச்சி வாயம். 86

போதகமாகி வந்த புன்மைசே ரரக்கன்றன்னை நோதகவுரித்துப்போர்த்த நுண்ணியாநமச்சிவாயம்.

மறுவறுமாது சைவமரபிற் சுந்தரர்க்குத்தூதா ய்ச், செறிகிசிபரவைவாயிற் சென்றவாநமச்சிவாயம்.

மான்மழுகையிலேந்தி வுன்னியோர் பாகம்வை த்தே, ஆன்மிசையேறுஞ்சோதிஐபனேநமச்சிவாயம்.

மிடற்றினில் காளகூட விடத்தினைக்கறுக்கவைத் தாய், நடத்தினில் விருப்பம்வைத்தாய் நம்பனேநமச் சிவாயம். 91

மீனெனவந்த மாயன்வினையினை யிடந்துசாத்த ஆனதோர்நேமிநல்கும் அண்ணலேநமச்சிவாயம். 92

முன்னமேபிரமன்றனை முனிந்ததோர் தலைய றுத்தாய், என்னைவந்தாண்டுகொள்வாய்ஈசனேநமச்சி வாயம். 93

மூர்க்கனுந்தக்கன்வேள்விமுன்பு சென்றழித்து வெற்றி, மார்க்கங் கண்டிட்டசோதி வானவா நமச்சி வாயம். 94

மெலிவிலாத் தவத்தோர்கோப;மேலுறமுன்னாள் விட்ட, புலிதனையுரித்துப்போர்த்த புண்ணியநமச்சி வாயம். 95

மேயபே ருணர்விற்கெட்டா வெளியதாயனுவு மாகி, நுபசிற்சொரூபமான அண்ணலேநமச் சிவாயம்

மையுறுகுழலாள்கூடன் மங்கையர்க்கசியார்மு ன்செய்யுநற்பணிக்குவந்த தேவனேநமச்சிவாயம். 97

மொழிதருநால்வர்தங்கள் முதுமறைத் தமிழ்ப் பாமாலை, ஒழிவின்றிச்சூடிக்கொள்ளும் ஒருவனேநம ச்சிவாயம். 98

மோகினிவடிவங்கொண்ட முகில்வண்ணன்றன் னைச்சேர்ந்து, சோகமிலைபனுறைத்தோற்றியோல்நம ச்சிவாயம். 99

மௌவலங் குழலார்மோகவயறுத் துபர்சித்தாங் தச், செல்விதாமுத்தியென்று சித்திக்கும்நமச்சிவாயம்

நமச்சிவாயமாலை

முற்றிற்று.